O 19/2018 vp
Suurpetoasiantuntija FM Riku Lumiaro
Suomen luonnonsuojeluliitto ry
MmV 19.9.2018

Selvityspyyntö Suomen suden hoitosuunnitelmasta

Susikannan hoitosuunnitelman päivitys on paikallaan, sillä Suomen susikanta on pieni eikä se ole suotuisalla tasolla. Suden aiheuttamat kotieläin- ja koiravahingot ovat suhteellisen pienet, mutta ne koetaan kuitenkin merkittävänä haittana. Susien tappolupiin on syntynyt vakiintunut oikeuskäytäntö, mikä mahdollistaa ongelmayksilöiden poiston. Nyt tarvitaan suden kanssa rinnakkain elämisen edistämistä ja eri tahojen yhteistyötä edistäviä toimenpiteitä.

Susikannan hoidon ja suurpetoviestinnän voimavarojen puute oli viimekertaisen hoitosuunnitelman suurin ongelma. Länsi-Suomessa hyväksi koettua susineuvojamallia on syytä levittää muualle Suomeen.

Yhteistyön ja voimavarojen lisäämiseksi tarvitaan myös yhteishankkeita, Sellainen oli Varsinais-Suomen piirimme vetämä SusiAita-hanke (LEADER). Nyt on meneillään laajapohjainen LIFE-hankehaku, jossa Luonnonsuojeluliitto on yhtenä kumppanina mukana.

Alueelliset reviirityöryhmät ovat yksi hyvä tapa käydä keskustelua susikannan hoidosta. Yhteistyötä tulee lisätä kutsumalla ympäristöjärjestöt alueellisiin riistaneuvostoihin, joille on annettu lisää valtaa suteen liittyvässä hirvikannan suunnittelussa.

Nyt on opittu, että hirvieläinkannat pitää mitoittaa riittämään sekä sudelle että metsästäjille. Tämä vähentäisi konfliktien takana osin olevaa saaliskilpailua suden ja ihmisen välillä.

Susilaumojen pannoittaminen on kaikkien yhteinen etu. Näin ihmisille saadaan lisää tietoja susien liikkeistä. Tämä on erityisen tärkeää Etelä-Suomen asutuilla seuduilla ja koirametsästysalueilla.

Keskeinen kansainvälinen tavoite on turvata suden kulku Venäjältä Suomen kautta Länsi-Skandinaviaan. Ilman sitä Ruotsin ja Norjan susikantaa uhkaa geneettinen rapautuminen. Tämän asian merkitystä ei viime suunnitelmassa otettu riittävästi huomioon.

Viimekertaisesta hoitosuunnitelmasta toteutui kaikkein huonoiten salametsästyksen ehkäisy. Siinä on tärkeää vaikuttaa sekä paikallisten ihmisten asenteisiin että salametsästyksestä kiinnijäämisen todennäköisyyteen. Valvonnan kehittämistä ei vanhassa suunnitelmassa riittävästi käsitelty. Tarvitaan laajapohjaista viestintää, että salametsästys vie pohjan kaikelta suunnitelmalliselta kannanhoidolta.

Keskeiset susipolitiikan toimijat ovat LIFE-hakemuksenkin valmistelun perusteella valmiita rakentavaan yhteistyöhön suden hoitosuunnitelman päivityksessä. Tälle prosessille tarvitaan nyt työrauhaa ja kannanhoidolle riittävät resurssit.

Lisätietoja
- Suurpetoasiantuntija Riku Lumiaro, puhelin 050 5859 857
- Erityisasiantuntija Tapani Veistola, puhelin 0400 615 530